

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica contra horum temporum hæreses

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

14. Quis me constituit Iudicem aut diuisorem inter vos?

urn:nbn:de:hbz:466:1-39546

IN LUCÆ CAP. 12.

14. *Quis me constituit Iudicem aut diuisorem inter vos?*

QVVM Christus in causa iustitię, & que ad fouendam concordiam inter fratres faciebat, rogatus operam suam interponere, id facere recuset, quæritur an Episcopi & Pastores, qui Christi locum tenent, subditorum suorum litibus circa temporalia bona dirimendis hoc exemplo penitus abstinere debeant. Anabaptista hodie hoc Christi exemplum ita rapuerunt, vt penitus Christianis interdictum putarent aut hæreditates partiri, aut forensibus negocijs se interponere, aut aliquod deniq; ciuile munus obire. Calvinus verò in hunc locum contra Papam & consequenter omnes Episcopos debacchatur, quorum hic ait *latrocinium damnari, quod quum Ecclesie Pastores se esse obtendant, terrenam ac profanam iurisdictionem inuadere ausi sint.* Alij adhuc interpretes Catholici docent ex hoc loco non debere Episcopos negocijs ac litibus secularibus audiendis ac dirimendis vacare, (tamen Augustinus Episcopus id studiose fecerit, vt tam ipsemet de seipso commemorat de opere monachorum cap. 29. quam in eius vita Possidonius) videlicet quia hodie fora secularia sunt Christianorum fora & tribunalia. Sed aliqua adhibita distinctione, & error omnis facile vitabitur, & ipsa veritas tenebitur. Vacare audiendis & dirimendis subditorum litibus Episcopus aut Pastor non solum licite potest, sed ex officio pastoralis debet, quando nec propter lucrum temporale, sed propter spem vitæ æternæ id facit (vt August. se fecisse scribit) nec reliqua officia pastoralia propterea

Anabaptistarum error circa iudicia secularia.

Iudicia secularia Pastores quatenus exercere debeat.

pterea intermittit, & ad lites inter subditos grauiores rescindendas id officium præstat, ipsique subditi non ex auaritia sed ex necessitate aut honestate Pastoris arbitrium expectunt. Christus hic recusauit diuidere, tum quia nisi ab vna parte rogatus, arbiter adhuc delectus non erat; tum quia ex auaritia hoc ab eo petebatur, vt sequens disputatio demonstrat; tum quia prædicationem verbi hæc hominis postulatio interpellauit. Sic Paulus de negotijs secularibus Christianorū cognoscere noluit, quia, ait August. loco citato, *Apostolatus eius discursus aliter se habebat*. Errat absurdissimè Anabaptistæ, quia Christi verba non ad omnes Christianos sed ad solos Pastores pertinere possunt. Errat malitiosè Calvinus, quia nec iurisdictionem temporalem, nec possessiones temporales, in quolibet Episcopo hic locus prohibet, sed de sola cognitione & iudicio circa alienas causas & bona aliena Christus loquitur. Errant & alij, qui propter fora & tribunalia Christianorū, licere negant Episcopis aut Pastoribus secularia tractare iudicia, sicut August. fecit, & sicut propter honorem sacerdotij à iudice forensi ad Episcopos in causa ciuili appellare pij Imperatores permiserunt. Theodosius Canis. 11. q. 1. c. Quicumque &c. volumus, & Carolus M. vt est apud Bertrandum in libello de Iurisdictione Ecclesiastica. Nam & illorum omnium tempore fora & tribunalia penes Christianos erant. Sed in tota hac causa modus ille tenendus est quem diximus.

48. *Qui nō cognouit, & fecit digna plagis, vapulabit paucis.*

DEXTERE sunt hæc verba intelligenda, ne ignorantia eorum quæ ad salutem pertinent,

Caluini
in falsa
crimina-
tio.